

Avslutning av konferansen

Ved Elisabeth Torp, daglig leder og prest ved Kirkelig Ressurssenter

Vi er i ferd med å avslutte det jeg vil kalle en milepæl konferanse. Jeg vil takke for medvirkning og deltakelse. Vi skriver historie. Den viktigste forskjellen er nødvendigheten av å holde frem begges perspektiv og helheten. For de begge, den utsatte og overgriperen, og ofte også en sammenheng er rammet og skadet og trenger fellesskapet.

Vi har begynt på noe viktig sammen og på tvers av de kristne kirkesamfunnene i Norge. Vi skal fortsette der denne konferansen slutter. Vi fortsetter i våre respektive sammenhenger og møtes igjen for å styrke håndteringskompetansen og sikre verdifull erfaringsutveksling.

Vi deler en tro på en Gud som er nådig og barmhjertig og som har nulltoleranse for urett. Og det sterkeste og samlende Gudsbilde vi har, er Jesus, som var sann Gud og sant menneske. Han kjempet en utrettelig kamp mot urett og provoserende markerte han sin stillingtagen til det vonde og gale og urimelige som skjedde i menneskenes liv.

Kirkelig Ressurssenter vil som et diakonalt kompetansested, sammen med andre fortsette å jobbe for økt forståelse for å ivareta og for å håndtere ALLE som er involvert og rammet i en situasjon der overgrep har skjedd.

Vi har hatt den som anklages, den som er overgriper, grense overskrider, krenker som et hovedfokus. Samtidig har det vært og skal alltid være en oppmerksomhet på, og en forankring hos, den som er utsatt og såret og skadet av en annens urett. Vi har sett at sammenhengen og det bakenforliggende hos den som gjør slike handlinger er vesentlig. Vi har sett og kjent på behovet for et erfaringsnært språk, et språk som rommer erfaringene og skaper gjenkjennelse og identitet.

Sterkest ble det kanskje synliggjort for oss da Una og Ray stod på den samme scenen. Og her er nerven og smertepunktet i det videre arbeidet i kampen mot vold og seksuelle overgrep. Oppgaven er å holde sammen, noe som kanskje er uforenlig, men som vi tror er mulig når ivaretagelsen er tilstrekkelig for alle som er rammet og involvert.

Vi skal ikke gjenta historien ved å bli naive og velge eller la lettvinte løsninger slippe til. Men vi skal romme det kompliserte og noen ganger umulige, fordi vi tror på en nådig og barmhjertig Gud som tar stilling til uretten og på den måten rommer det kompliserte.

Vi skal si at overgrep ikke er respektfull kjærlighet, men egoistisk kjærlighet og maktmisbruk. Samtidig, er det en gjennomgående ambivalens. Fordi det handler om motstridende følelser og udekkede behov. Vi skal være forsiktig med å definere andres følelser og opplevelser, men være tydelig på hva slags relasjon kjærligheten og makten utfolder seg i og utnyttes i.

Det smitter, sa Per Isdal. Den avmakt og fortvilelse som den og de sårede og sårbare bærer på blir vår. Det finnes bare en motkraft: Sammen må vi kjempe mot avmakten og ensomheten ved å legge til rett for og invitere inn i tydelige og regulerte fellesskap. Gjennom disse to dagene har vi fått hjelp til å se og identifisere sammenhengen og årsaken til at overgrep skjer og vi vet det vil fortsette å skje.

Vi skal fortsette en aktiv, engasjert og tydelig kamp og stillingtagen for det krenkede menneske. Når et menneske krenkes, krenkes også Gud. Vi vil støtte. Vi vil tro på. Vi vil skape trygge rom.

Herren velsigne og bevare oss alle i den videre innsats og kamp mot vold og seksuelle overgrep. Herren gi oss hvile når vi trenger det!